

31991L0671

L 373/26

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

31.12.1991

SMĚRNICE RADY

ze dne 16. prosince 1991

o sblížení právních předpisů členských států týkajících se povinného používání bezpečnostních pásů ve vozidlech s hmotností do 3,5 tuny

(91/671/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 75 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že vnitrostátní právní předpisy o povinném používání bezpečnostních pásů se v jednotlivých členských státech velmi liší, a že je tudíž vhodné toto povinné užívání sladit;

vzhledem k tomu, že by měla být sladěna povinnost používat bezpečnostní pásy ve vozidlech s hmotností do 3,5 tuny, aby byla účastníkům provozu na pozemních komunikacích zaručena větší bezpečnost;

vzhledem k tomu, že směrnice 76/115/EHS ⁽⁴⁾ a 77/541/EHS ⁽⁵⁾ se týkají technických požadavků na bezpečnostní pásy, které musí motorová vozidla splňovat, ale netýkají se jejich používání;

vzhledem k tomu, že v usnesení ze dne 19. prosince 1984 ⁽⁶⁾ se Rada a zástupci vlád členských států, zasedající v Radě, zavázali zajistit rychlé přijetí opatření o bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích a vyzvali Komisi, aby předložila návrhy;

vzhledem k tomu, že usnesení Evropského parlamentu o bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích ⁽⁷⁾ doporučila, aby bylo použití bezpečnostních pásů povinné pro všechny cestující, včetně dětí, na všech pozemních komunikacích a na všech sedadlech ve vozidlech pro přepravu osob (kromě vozidel pro hromadnou přepravu cestujících);

vzhledem k tomu, že by měla být přijata ustanovení týkající se povinného používání dětských zádržných systémů na sedadlech vybavených bezpečnostními pásy;

vzhledem k tomu, že až do sblížení norem Společenství týkajících se dětských zádržných systémů musí všechny členské státy uznávat ty normy, které odpovídají vnitrostátním požadavkům členských států;

vzhledem k tomu, že studie ukázaly, že zadní sedadla jsou pro nepřipoutaného cestujícího téměř stejně nebezpečná jako přední sedadla a že nepřipoutaný cestující na zadním sedadle zvyšuje nebezpečí poranění pro cestující na předních sedadlech; že povinné používání bezpečnostních pásů na zadních sedadlech by proto mohlo snížit počty úmrtí a zranění;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 298, 23.11.1988, s. 8 a Úř. věst. C 308, 8.12.1990, s. 11.

⁽²⁾ Úř. věst. C 96, 17.4.1989, s. 220 a Úř. věst. C 240, 16.9.1991, s. 74.

⁽³⁾ Úř. věst. C 159, 26.6.1989, s. 52 a Úř. věst. C 159, 17.6.1991, s. 56.

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 76/115/EHS ze dne 18. prosince 1975 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se kotevních úchytků bezpečnostních pásů motorových vozidel (Úř. věst. L 24, 30.1.1976, s. 6), naposledy pozměněná směrnicí 90/629/EHS (Úř. věst. L 341, 6.12.1990, s. 14).

⁽⁵⁾ Směrnice Rady 77/541/EHS ze dne 28. června 1977 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se bezpečnostních pásů a zádržných systémů motorových vozidel (Úř. věst. L 220, 29.8.1977, s. 95), naposledy pozměněná směrnicí 90/628/EHS (Úř. věst. L 341, 6.12.1990, s. 1).

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 341, 21.12.1984, s. 1.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 104, 16.4.1984, s. 38 a Úř. věst. C 68, 24.3.1986, s. 35.

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

1. Tato směrnice se vztahuje na všechna motorová vozidla kategorií M₁, M₂ (kromě zadních sedadel a vozidel s maximální přípustnou hmotností nad 3,5 tuny a těch, která mají místa zvlášť určená pro stojící cestující) a N₁ (kromě zadních sedadel) podle přílohy I směrnice 70/156/EHS ⁽¹⁾, která jsou určená pro provoz na pozemních komunikacích a která mají nejméně čtyři kola a nejvyšší povolenou rychlost nad 25 km/h.

2. Pro účely této směrnice:

1. „bezpečnostním pásem“ (sedadlovým pásem, pásem) se rozumí sestava popruhů se zajišťovacími přezkami, regulačním zařízením a upevněním, které může být ukotveno uvnitř motorového vozidla a je konstruováno tak, aby snižovalo nebezpečí poranění svého nositele v případě srážky nebo prudkého snížení rychlosti tím, že omezuje pohyblivost těla nositele. Tato sestava se zpravidla nazývá „souprava pásů“; tento pojem zahrnuje také všechna zařízení na pohlcení energie nebo zatažení pásů;
2. „zádržným systémem“ se rozumí kombinace sedadla vhodným způsobem ukotveného ke konstrukci vozidla a bezpečnostní pás, jehož nejméně jeden ukotvovací bod je umístěn na sedadle;
3. „sedadlem“ se rozumí čalouněná konstrukce, která může a nemusí tvořit celek s konstrukcí vozidla a je určena pro jednu dospělou osobu; tento pojem zahrnuje jak jednotlivé sedadlo, tak i část spojených sedadel určenou pro jednu osobu.

Článek 2

Členské státy zajistí, aby řidiči a cestující na sedadlech vozidel v provozu na pozemních komunikacích uvedených v článku 1 používali bezpečnostní pásy nebo byli zabezpečeni schváleným zádržným systémem, jestliže jsou sedadla takovým zařízením opatřena. Cestující na zadních sedadlech musí přednostně používat takto vybavená sedadla.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 70/156/EHS ze dne 6. února 1970 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se schvalování typu motorových vozidel a jejich přípojných vozidel (Úř. věst. L 42, 23.2.1970, s. 1), naposledy pozměněná směrnicí 87/403/EHS (Úř. věst. L 220, 8.8.1987, s. 44).

Členské státy zajistí, aby děti mladší 12 let a menší než 150 cm, které cestují ve vozidlech na sedadlech vybavených pásy, byly zabezpečeny schválenými zádržnými systémy vhodnými pro jejich výšku a hmotnost. Tato sedadla musí být obsazována přednostně.

Používání bezpečnostního systému schváleného příslušnými orgány členského státu je přípustné také v ostatních členských státech.

Článek 3

Tato směrnice se vztahuje také na řidiče a cestující ve vozidlech pohybujících se na pozemních komunikacích Společenství, která jsou registrována ve třetí zemi.

Článek 4

1. Odchylně od čl. 2 druhého pododstavce mohou členské státy na svém území povolit, aby děti ve věku nejméně tří let sedící na sedadlech vozidel uvedených v článku 1 byly zabezpečeny bezpečnostními pásy nebo jiným zádržným systémem schváleným pro dospělé.

2. Členské státy mohou také na svém území za podmínek stanovených svými vnitrostátními předpisy dovolit, aby děti mladší tří let na zadních sedadlech nemusely být zabezpečeny zádržnými systémy vhodnými pro jejich výšku a hmotnost, jsou-li tyto děti přepravovány ve vozidle, které není takovým systémem vybaveno.

Článek 5

Osoby, kterým bylo příslušnými orgány z vážných zdravotních důvodů vydáno osvědčení, jsou od povinností uvedených ve článku 2 osvobozeny. Jakékoliv lékařské osvědčení vydané příslušnými orgány v jednom členském státě je také platné v kterémkoli jiném členském státě; musí být na něm vyznačena doba jeho platnosti a osvědčení musí být na požádání předloženo všem oprávněným osobám v souladu s odpovídajícími předpisy platnými v každém členském státě. Osvědčení musí obsahovat následující symbol:

Článek 6

Členské státy mohou se souhlasem Komise udělit i jiné výjimky než ty, které jsou uvedeny v článku 5, za účelem

- zohlednění zvláštního tělesného stavu nebo zvláštních okolností s omezenou dobou trvání,
- umožnění účinného výkonu určitých povolání,
- zajištění řádného plnění povinností služeb veřejného pořádku, bezpečnostní nebo tísňové služby.

Článek 7

Komise předloží do 1. srpna 1994 zprávu o uplatňování této směrnice, aby se zjistilo, zda jsou potřebná přísnější bezpečnostní opatření a další harmonizace. Podle potřeby zprávu doplní o návrhy, o nichž Rada rozhodne kvalifikovanou většinou co nejdříve.

Článek 8

1. Po konzultaci s Komisí uvedou členské státy v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 1. ledna 1993. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

2. Přijímají-li členské státy tato opatření, musí v nich být učiněn odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

3. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 9

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 16. prosince 1991.

Za Radu
předsedkyně
H. MAIJ-WEGGEN